

Den norske tannlegeforening 125 år:

Bok om de siste 25

Jubileumsboken er i trykke hender. Reidun Stenvik har tatt saken, og alle som kommer på landsmøtet 2009, får et eksemplar.

Tidligere informasjonssjef i Tannlegeforeningen, Reidun Stenvik, er redaktør og forfatter av jubileumsboken som blir til i disse dager. En slik ting tar mye tid, og det er mange involverte. Prosjektet har vært planlagt siden 2004. Komiteen består av tidligere generalsekretær, Eivind Karlsen, tidligere president Arild Vangstein, mangeårig tillitsvalgt Anne Berit Tandberg, informasjonssjef i NTF, Morten Rolstad og Tidende-redaktør, Gudrun Sangnes, som ved siden av bokredaktør og forfatter Stenvik hadde sitt første møte i 2005. I februar 2006 var innholdet klart.

– Boken består av 19 kapitler og tar for seg organisasjonen, lokalforeningene, Tidende, AF og Akademikerne, internasjonalt samarbeid, offentlig og privat tannhelsetjeneste, tannbehandling og trygd, tannlegeutdanningen, etterutdanning for tannleger, spesialiseringene, de andre yrkesgruppene i tannhelseteamet, ulike fagspørsmål, etikk, informasjon og samfunnskontakt, medlemservice og rådgivning og NTFs sekretariat. Boken tar også for seg de første 100 årene i et eget kapittel og byr dessuten på intervjuer med alle som har vært president i løpet av de siste 25 år.

– Hva har du hatt mest glede av å skrive om?

– Det var veldig morsomt å intervjuer presidentene. Ivar Mjør, Ingeborg Jacobsen, Turid Seime, Arild Vangstein og Carl Christian Blich har alle satt sitt preg på foreningen. Gunnar Lyngstad har jeg ikke snakket med ennå. Jeg vil vente til siste slutt for å få med meg den siste delen av utviklingen før boken går i trykken. Sånn er det egent-

Reidun Stenvik skriver jubileumsbok på arbeidsloftet hjemme i Løvenskioldsgate i Oslo.

lig med mange av kapitlene, så det er en del som ikke er helt avsluttet ennå, selv om jeg har skrevet ganske mange kapitler nå. Det er givende å jobbe med alle deler av historien, vil jeg si, så det er vanskelig å fremheve noe. Alt virker tungt til å begynne med, blir morsommere etter hvert og tar lengre tid enn jeg først hadde trodd. Kapitlet om Tidende var forresten også veldig morsomt å skrive. Det er et felt jeg er interessert i, og det er klart det er lettest å skrive om saker jeg selv har vært involvert i. Tidende er også min viktigste kilde, ved siden av representantskapshefter og -protokoller og ulike interne og offentlige utredninger. Internett er også til god hjelp, og selvsagt muntlige kilder som bidrar gjennom samtaler og e-post. Ansatte i sekretariatet og Eivind Karlsen fra bokkomiteen er såkalte bidragsytere, det vil si at de gjør research for enkeltkapitler der de har spesiell innsikt.

– Hva har vært vanskeligst, synes du?

– Det er faktisk vanskelig å si. Men det var problematisk å gjøre kapitlet om de første 100 årene kort nok. Jeg baserte meg hovedsakelig på Arne Sollunds jubileumsbok. Heldigvis ble det mulig å få aksept for å utvide sidetallet i dette bokprosjektet. Det er ikke det som koster. Det er det faktisk dis-

tribusjonen som gjør. Derfor har vi besluttet å dele ut boken selv, til alle som deltar på NTFs landsmøte i 2009. I tillegg vil vi sende den til dem som ber om det, forteller Reidun Stenvik, som har vært pensjonist i fem år, etter å ha jobbet i NTFs sekretariat siden 1979.

– Det går litt rundt i hodet for tiden, med årstall og hendelser. En ting som slår meg er at man har jobbet med de samme tingene hele tiden. Om igjen og om igjen. Det har for eksempel vært vanskelig å rekruttere til Den offentlige tannhelsetjenesten i minst 20 år, så det er en klar gjenganger. Blant mange flere. Men innen trygd har det skjedd mye. Og NTF er blitt mye mer synlig i den norske offentligheten gjennom de siste 25 årene.

– Det skal i grunnen bli godt å levere alt fra seg. Opprinnelig satte vi 1. mars som deadline, men nå tror jeg det blir 1. april. Det skal gjøres en del arbeid med layout så boken blir seende fin ut, og målet er å være trykkeklar til sommeren, sier Stenvik med betryggende sikkerhet i stemmen. Her blir det bok som blir verdt å lese.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi